

تصرف ۵۰ نفره حجاز توسط سعودی ها + عکس

۲۴ شهریور ۱۳۹۴ ساعت ۱۷:۳۴

عبدالعزیز در ۱۸۷۶ یا ۱۸۸۰ در ریاض به دنیا آمد. خانواده او رهبران سنتی جنبش مذهبی وهابیت بودند و بر مناطق مرکزی عربستان معروف به نجد حکومت می کردند. در ۱۹۰۲ میلادی در حالیکه خاندان او به کویت تبعید شده بودند، عبدالعزیز جوان توانست با کمک گروه کوچکی از نزدیکان و خدمت گزاران خود ریاض را دوباره به چنگ آورد.

عبدالعزیز در سال ۱۸۷۶ با ارتش خود در نزدیکی ریاض، عربستان سعودی، در حالی که در میان سواران خود ایستاده است. او در آن زمان در حال مبارزه با قبایل محلی در مناطق مرکزی

عربستان معروف به نجد حکومت می کردند. در ۱۹۰۲ میلادی در حالیکه خاندان او به کویت تبعید شده بودند، عبدالعزیز جوان توانست با کمک گروه کوچکی از نزدیکان و خدمت گزاران خود ریاض را دوباره به چنگ آورد. در ۱۹۱۲ تسلط خود را بر نجد تکمیل کرده و یک ارتش آموزش دیده را سازمان داد. عبدالعزیز وقتی به سن بیست سالگی رسید، تصمیم گرفت خطر کند و به هر قیمت شده ریاض را از آل رشید باز پس گیرد. او که در این سن و سال چابک و زورمند و مغرور می نمود و به قدر کافی تجربه

نظامی و سیاسی آموخته بود، دیگر تحمل زندگی محقر و جیره‌خواری شیخ کویت را نداشت، از این رو توطئه تصرف ریاض را تدارک دید و این ایده را با پدر خود و شیخ مبارک، امیر کویت در میان نهاد. در ابتدا هر دو با وی به مخالفت برخاستند، به خصوص شیخ مبارک که ضرب شست ابن رشید را چشیده بود، عبد العزیز را از این اقدام پر خطر برحذر داشت، اما عبد العزیز آنقدر اصرار ورزید تا هر دو را موافق خود ساخت. شیخ کویت چند شتر و تعدادی سلاح و مقداری آرد و روغن و شکر و قهوه و خرما در اختیار عبد العزیز گذاشت و او همراه نوزده نفر از خویشان و دوستان، از جمله برادرش محمد و پسرعموهایش "عبد الله بن جلاوی" و "عبد العزیز بن مساعد" به سمت ریاض به راه افتاد. چند ماهی بین اعراب برای یافتن جنگجویان کارآمد به گشت و گذار پرداخت، اما فقط بیست جوان ماجراجو را یافت که اعلام کرده بودند، در این جنگ وی را همراهی خواهند کرد. به ناچار این جمع چهل نفری راه ریاض را پیش گرفت تا در زمستان سال ۱۳۱۹ هـ/ق/ ۱۹۰۱ م پس از عبور از بین عشایر احساء و نجد شبانه خود را به منزلی نزدیک شهر ریاض رساندند. عبد العزیز که تا آن ساعت توطئه خود را بر یارانش فاش نکرده بود، به ده نفر از آنها دستور داد که در آن منزل بمانند و از شتران و بُنه و خوارباری که داشتند، محافظت کنند و به آنها توصیه کرد، اگر تا بیست و چهار ساعت دیگر بازنگشت، آنها به کویت بازگردند و خود به همراه بیست و نه نفر دیگر شبانه با پای پیاده به سوی قلعه ریاض به راه افتاد که "المصمک" نام داشت. عبد العزیز و دار و دست‌های همه به شمشیر مسلح بودند، شماری هم مجهز به طپانچه بودند. حاکم ریاض از سوی ابن رشید، "عجلان" نام داشت، او شبها در قلعه می‌خوابید و صبح زود برای صرف صبحانه به خانه خود میرفت که دیوار به دیوار قلعه بود. عبد العزیز و همراهانش با نقشه‌ای ابتدا به خانه‌ای در جنب خانه عجلان وارد شدند، بعد آهسته از دیوار بالا رفته و به خانه او رفتند. به دستور عبد العزیز دو همسر عجلان که در آن خانه خوابیده بودند، در اطای بازداشت شدند. یکی از همسران عجلان از وابستگان آل سعود بود، به همین منظور اطلاعات سودمندی در اختیار عبد العزیز گذاشت. عبد العزیز و همراهان آن شب را تا صبح بیدار بودند و همین که سپیده دمید شمشیرها را حمایل کرده و پشت دروازه مصمک موضع گرفتند. وقتی عجلان دروازه قلعه را گشود تا از آن خارج شود، با ابن سعود و همراهانش مواجه شد و اگرچه به سرعت بازگشت تا دروازه را ببندد، اما عبد العزیز به او مجال نداد و با همراهانش وارد قلعه شد. در دالان قلعه جنگ خونینی در گرفت که به پیروزی ابن سعود منتهی شد و طی آن عجلان به قتل رسید تا مصمک به تصرف عبد العزیز درآمد. در این نبرد کسی از دار و دسته عبد العزیز کشته نشد، اما گفته شده که هشتاد نفر از محافظان قلعه که با رشادت و به سختی در برابر راهزنان سعودی مقاومت کرده بودند، همه کشته شدند. به این ترتیب شهر ریاض در دوازدهم ژانویه ۱۹۰۲ م به تصرف "عبد العزیز بن عبدالرحمن" درآمد. به موجب قانون صحرا، عبد العزیز نیم قرن به زور شمشیر تمام قدرت‌ها و قبایل شبه جزیره عربستان را سرکوب کرد و برای تحکیم مبانی سلطنت خود از کشتار بیامان و جمعی مخالفان خود دریغ نکرد. پس از سقوط مصمک و قتل عجلان و یارانش تمام اموال و اسلحه و اسبان و شتران ابن رشید به دست ابن سعود افتاد و او در ریاض سلطنتی را بنیان نهاد که تاکنون نود سال از آن می‌گذرد.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/۲۲۰۱۳/تصرف-۵۰-تصرف-حجاز-نفره-۵۰-تصرف>